

EDITORIAL

Redakční dilemata a (ne)jistoty

Nové číslo *Studia paedagogica* startuje ročník, ve kterém dojde ve vydávání časopisu k některým změnám. Tyto změny jsou také předzvěstí změn dalších, které chystáme pro rok 2014. Opouštíme formát dvou rozsáhlých čísel ročně a vcházíme do přechodového období, ve kterém nabídneme dvě čísla spíše standardního rozsahu (asi 100 stran) a jedno dvojčíslo o rozsahu zhruba dvojnásobném. Půjde tedy o čtyři čísla ročně, letos vydávaná ve třech svazcích, od dalšího roku pak o čtyři čísla ve čtyřech svazcích, což bude zřejmě optimální varianta i pro příští léta. Další změna se týká jazyka textů. Zatímco první tři čísla roku hodláme i nadále publikovat česky, poslední, čtvrté číslo bude obsahovat texty výlučně anglicky. Nelze říct, jak dlouho u tohoto modelu zůstaneme, je možné, že podíl textů v angličtině i ve *Studia paedagogica* dále poroste.

Právě přechod k česko-anglické verzi ročníku jsme určitou dobu zvažovali, obsahuje totiž některá dilemata. Mezi přednostmi této změny zřejmě vévodí větší šance na reálnější vstup časopisu do mezinárodní vědecké komunity, jejíž součástí *Studia paedagogica* rozhodně chce být. V důsledku z toho pramení i výhoda pro autory s ambicí přesáhnout svými texty česko-slovenský prostor. Na druhé straně ale nemáme právě chuť rezignovat na produkci česky (případně slovensky) psaných akademických textů v oborech o vzdělávání a výchově, a to nejen proto, že část potenciálních čtenářů angličtinu neovládá. Prostě si myslíme, že i akademicky laděný časopis v oboru pedagogickém by měl mít českou verzi. Bibliometrie je ovšem v akademickém prostředí mocná, a tak až čas ukáže, jak se bude snaha o tento kompromis dále vyvíjet.

Naopak zůstáváme i nadále u rozhodnutí vyčlenit část prostoru časopisu studentským textům. Nechceme rezignovat na kvalitu akademického periodika, ale jde nám o to, aby *Studia paedagogica* současně nabízela začínajícím autorům reálnou možnost nakročit do světa odborných časopisů. Taková možnost však nepřichází samo sebou, pro redakční práci znamená větší než běžné nároky – u studentských textů nabízíme intenzivnější školitelskou podporu, výsledné texty pak budou podléhat specifickému, ale snad dostatečně náročnému recenznímu řízení.

První číslo *Studia paedagogica* nabízí v roce 2013 v jiném než dosud uplatňovaném rozsahu texty různého zaměření, u nichž se jednotliví obsahová linie těžko hledá. Články v hlavní sekci se de facto věnují chování učitelů, žáků i badatelů, a to v různých pedagogických souvislostech; studentské texty nás vedou k dnes již vlastně tradičnímu tématu vzdělávacích nerovností, ale také k netradičnímu pohledu na děti v kontextu toho, co je v naší kultuře součástí tradic nejsvětějších – rituálu štědrovečerního obdarovávání. Jde o ryze polytematické číslo, které v hlavních sekcích doplňuje více- směrně koncipovaný rozhovor s Lejfem Moosem, současným předsedou Evropské asociace pedagogického výzkumu. Ten jsme pořídili při jeho nedávném přednáškovém pobytu na Ústavu pedagogických věd FF MU.

Recenzenti textů zařazených do tohoto čísla nás ale přesvědčili, že jednotliví linku lze i tentokrát najít v přijatelné kvalitě textů a v jejich potenciálu oslovit akademickou a snad i širší pedagogickou komunitu. A to nejen těch, kteří si časopis předplatili a mají k dispozici jeho tištěnou verzi, ale také těch, kteří z různých důvodů volí přístup k verzi elektronické. Rozhodnutí dát volně k dispozici vybrané texty aktuálního a všechny texty předchozích čísel časopisu považujeme za šťastné – data o počtech přístupů (pro nás překvapivě vysoká) na webové stránky časopisu i na jednotlivé texty ukazují, že jde o významný fenomén. Pro zajímavost – za měsíc listopad loňského roku jsme zaznamenali takřka deset tisíc přístupů na stránky časopisu, přístupy k nejčtenějším textům se pohybují ve stovkách. To mimo jiné vnáší do diskuse další otázku – stojí ještě vlastně za to vydávat tištěnou verzi časopisu? Podobně jako u dilematu jazyka textů i zde hájíme tradici – ano, stojí!

Práce na časopisu nám přináší mnoho radosti, ale také četné otázky, na které lze odpovídat různě. Chceme držet krok se současnými trendy. Ale nemáme v úmyslu zapomínat na tradici a její hodnoty – elektronickým i jiným běsům navzdory.

Příjemné počtení!

Milan Pol
předseda redakční rady